

VÝROČNÍ ZPRÁVA

o činnosti Magistrátu hlavního města Prahy za rok 2014 v oblasti poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Výroční zpráva o poskytování informací za rok 2014 je zpracována na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), který stanovuje Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „Magistrát“) povinnost každoročně zveřejnit údaje o této činnosti v předepsané struktuře vždy do 1. března následujícího kalendářního roku.

Předmětem výroční zprávy je souhrnná evidence písemných žádostí fyzických a právnických osob o poskytnutí informace, které byly v roce 2014 vyřizovány jednotlivými odbory Magistrátu podle zákona o svobodném přístupu k informacím a nařízení ředitele Magistrátu hlavního města Prahy č. 14/2007 k povinnostem zaměstnanců hlavního města Prahy zařazených do Magistrátu hlavního města Prahy, poskytování služeb Magistrátu hlavního města Prahy, organizaci některých pracovních činností a pracovních postupů a k identifikaci osob na pracovištích Magistrátu hlavního města Prahy, ve znění pozdějších předpisů.

Za rok 2014 se na základě zákona o svobodném přístupu k informacím projevil zájem veřejnosti o informace týkající se činnosti Magistrátu takto:

a) Počet podaných žádostí o informace a počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti

Na Magistrát bylo podáno celkem 370 žádostí, poskytnutím informace bylo vyřízeno 286 žádostí, rozhodnutí o odmítnutí žádosti bylo vydáno 35.

Pro ilustraci uvádíme porovnání počtu podaných žádostí o poskytnutí informace za sledované období:

Rok	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Počet žádostí	88	55	62	47	148	161	257	456	438	456	370

b) Počet podaných odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti

Na Magistrát bylo podáno 43 odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace.

c) Opis podstatných částí každého rozsudku soudu ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí Magistrátu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace a přehled všech výdajů, které hlavní město Praha vynaložilo v souvislosti se soudními řízeními o právech a povinnostech podle zákona o svobodném přístupu k informacím, a to včetně nákladů na své vlastní zaměstnance a nákladů na právní zastoupení

Zákonnost rozhodnutí Magistrátu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace a rozhodnutí Magistrátu jako nadřízeného orgánu městským částem hlavního města Prahy (dále jen „městská část“) byla předmětem těchto soudních řízení:

Městský soud v Praze rozsudkem č.j. 5A 94/2010 ze dne 11. 8. 2014 zrušil rozhodnutí Magistrátu (žalovaný) č. j. MHMP 203063/2010, OMK/1046/2010 ze dne 18. 3. 2010 a zároveň uložil žalovanému, aby uhradil žalobci, Mgr. R. S., náhradu nákladů řízení ve výši 6 800 Kč, a to do 30 dnů po nabytí právní moci uvedeného rozsudku. Soud zejm. uvedl: *„Žalobce ve své žádosti požadoval informaci o bytech z obecního bytového fondu, které byly převedeny na zaměstnance obecního úřadu, členy zastupitelstva nebo rady, a dále informaci o celkovém počtu těchto osob, které takový byt nabyly. Vycházel tedy z toho, že úřad městské části (resp. městská část) vede (je povinen vést) evidenci svých zaměstnanců, členů zastupitelstva a rady; a dále že úřad městské části (resp. městská část) dokáže identifikovat byty, které převedl na osoby z této skupiny. Takový předpoklad je podle soudu na místě. Lze právem očekávat, že úřad eviduje veškeré své zaměstnance, a dále také členy zastupitelstva a rady, jimž poskytuje odměnu či náhradu ušlého výdělku, případně jejichž zaměstnavatelům proplácí náhradu mzdy. To plyne z jeho povinností zaměstnavatele a zároveň veřejnoprávní korporace, která tyto částky hradí ze svých rozpočtových prostředků. Stejně tak je důvodný předpoklad, že úřad městské části má povědomost o osobách, jimž jsou převáděny byty z bytového fondu, neboť městská část je stranou kupních smluv a jako taková má tyto smlouvy k dispozici. Prodej obecních bytů je nakládáním s veřejnými prostředky, o němž musí obec vést řádnou evidenci. Žalobce nepožadoval od povinného subjektu žádnou analýzu, hodnocení či nový text: pouze žádal, aby úřad srovnal seznam zaměstnanců, členů zastupitelstva a členů rady se skupinou osob, s nimiž byla uzavřena smlouva o převodu obecního bytu, aby označil nemovitosti převedené těmto osobám a vyčíslil celkové množství těchto osob. Žalovaný se mylí, domnívá-li se, že k poskytnutí informace je nezbytné, aby povinný subjekt vedl jakousi databázi přesně v té struktuře údajů, jakou žalobce požaduje. Jak je zřejmé z výše citované judikatury, postačí, když má povinný subjekt k dispozici dílčí informace, z nichž je možno komplexní požadovanou informaci „složit“. V této věci jde právě o případ, kdy je zapotřebí pouhé mechanické vyhledání požadovaných údajů, které není nutno nijak dále zpracovávat. Soud proto dospěl k závěru, že povinný subjekt měl žalobci poskytnout požadované informace; proto postupem podle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. zrušil rozhodnutí vydaná v obou stupních a uložil*

úřadu městské části jako povinnému subjektu, aby informace poskytl, a stanovil mu k tomu lhůtu.“. Externí právní služby nebyly využity. Náklady na vlastní zaměstnance byly pouze formou měsíčního platu.

Městský soud v Praze rozsudkem č.j. 11A 166/2012 ze dne 13. 2. 2014 zamítl žalobu Ing. J. H. proti rozhodnutí Magistrátu (žalovaný) č.j. S-MHMP 1024853/2012 ze dne 21. 8. 2012. Soud zejm. uvedl: „*V případech, kdy je požadovanou informací údaj o výši poskytnuté odměny či prostředku z veřejného rozpočtu, je však třeba přistoupit k testu proporcionality a posoudit, zda se poskytnutí základních osobních údajů vymezených v ustanovení § 8b odst.3 zákona o svobodném přístupu k informacím nedostane do kolize s právem na ochranu osobních údajů dotčeného subjektu. Požaduje-li žadatel informaci o výši poskytnuté odměny, nežádá pouze informaci o částce vydané povinným subjektem z veřejných prostředků, ale současně žádá i další údaje soukromého charakteru konkrétní osoby – příjemce takového prostředku. Povinný subjekt by proto měl být povinen poskytnout informaci o konkrétní výši vydaných veřejných prostředků (platu, odměny) teprve po posouzení střetu práva na informace a práva na ochranu osobních údajů, a to při zohlednění konkrétních souvislostí daného případu. Skutečnost, že ustanovení § 8b odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím obsahuje „plošnou“ výjimku z poskytování údajů o příjemcích veřejných prostředků, neznamená, že povinnost poskytovat údaje o příjemcích ostatních veřejných prostředků je v ostatních případech absolutní. Ani znění ustanovení § 8b odst. 1 téhož zákona není schopné bez dalšího zcela popřít právo příjemců veřejných prostředků na ochranu soukromí podle ustanovení § 8a citovaného zákona, respektive článku 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod. Jinými slovy řečeno, ustanovení § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím nelze bez dalšího považovat za speciální ustanovení, které vylučuje aplikaci ustanovení § 8a téhož zákona.“. Externí právní služby nebyly využity. Náklady na vlastní zaměstnance byly pouze formou měsíčního platu.*

Nejvyšší správní soud rozsudkem č.j. 4 As 50/2014 ze dne 30. 10. 2014, zrušil rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 11 A 166/2012 – 63 ze dne 13. 2. 2014 a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Soud zejm. uvedl: „*V projednávané věci požadoval stěžovatel informace o odměnách konkrétních vedoucích zaměstnanců Úřadu městské části Praha 6. Tito zaměstnanci zcela nepochybně patří do výčtu osob, o jejichž platech je třeba informace poskytnout bez dalšího, zejména bez provádění testu proporcionality. Závěry Městského soudu v Praze, které potvrzují provedení testu proporcionality upřednostňující ochranu soukromí dotčených osob, tudíž nejsou správné, což způsobuje nezákonnost napadeného rozsudku ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. 4 As 50/2014 – 31. V zájmu ochrany práv osob, o jejichž platových poměrech mají být informace poskytovány, rozšířený senát Nejvyššího správního soudu vyslovil, že „[o]soba, o jejímž platu se má informace poskytnout, může mít v řízení před soudem postavení osoby zúčastněné na řízení podle § 34 s. ř. s.“. K uplatnění tohoto práva musí dotčeným osobám poskytnout příležitost krajský soud, resp. v projednávané věci Městský soud v Praze.“. Externí právní služby nebyly využity. Náklady na vlastní zaměstnance byly pouze formou měsíčního platu.*

Městský soud v Praze rozsudkem č.j. 6A 179/2012 ze dne 18. 10. 2014, zrušil rozhodnutí Magistrátu (žalovaný) č.j. S-MHMP 1156623/2012 ze dne 17. 9. 2012 a zároveň uložil žalovanému, aby uhradil žalobci, Ing. J. L., náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč, a to do 30 dnů po nabytí právní moci uvedeného rozsudku. (Soud v dané věci aplikoval pravidla nově konstituovaná v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 8 AS 55/2012-62 ze dne 22. 10. 2014.) Externí právní služby nebyly využity. Náklady na vlastní zaměstnance byly pouze formou měsíčního platu.

Městský soud v Praze rozsudkem č.j. 9A 347/2014 ze dne 26. 12. 2014, v řízení na ochranu proti nečinnosti Magistrátu (žalovaný) ve věci žádosti o poskytnutí informací vztahujících se k nájmu prostor v administrativní budově Business centrum Vyšehrad na adrese Na Pankráci 1675/17, Praha 4, řízení zastavil. Podáním žaloby vznikla žalobci (žalobce) povinnost zaplatit soudní poplatek za řízení, jelikož žalobce soudní poplatek nezaplatil, soud postupoval v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a řízení po uplynutí určené lhůty zastavil.

d) Výčet poskytnutých výhradních licencí, včetně odůvodnění nezbytnosti poskytnutí výhradní licence

Při poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím nebyla Magistrátem poskytnuta žádná výhradní licence.

e) Počet stížností podaných podle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím, důvody jejich podání a stručný popis způsobu jejich vyřízení

Na Magistrát bylo podáno 9 stížností na postup při vyřizování žádostí o poskytnutí informace. Důvody jejich podání a stručný popis způsobu jejich vyřízení je uveden v příloze této výroční zprávy.

f) Další informace vztahující se k uplatňování zákona o svobodném přístupu k informacím

Jako nadřízený orgán rozhodoval Magistrát o 81 odvoláních proti rozhodnutím městských částí o odmítnutí žádosti a o 63 stížnostech proti postupu městských částí při vyřizování žádosti o poskytnutí informace.

Počet stížností podaných podle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím, důvody jejich podání a stručný popis způsobu jejich vyřízení

Důvod podání stížnosti na postup městských částí:

§ 16a odst. 1 písm. a)0

§ 16a odst. 1 písm. b) 27

§ 16a odst. 1 písm. c)33

§ 16a odst. 1 písm. d) 3

Celkem **63** stížností.

Důvod podání stížnosti na postup Magistrátu:

§ 16a odst. 1 písm. a) 1

§ 16a odst. 1 písm. b)3

§ 16a odst. 1 písm. c)5

§16a odst. 1 písm. d) 0

Celkem **9** stížností.

Vyhovění stížnosti městskou částí:

§ 16a odst. 50

Vyhovění stížnosti Magistrátem:

§ 16a odst. 5 2

Vyřízení stížnosti nadřízeným orgánem (Magistrátem): Vyřízení stížnosti nadřízeným orgánem (příslušným ústředním správním úřadem):

§ 16a odst. 6 písm. a)18

§ 16a odst. 6 písm. b)41

§ 16a odst. 6 písm. c)1

§ 16a odst. 7 písm. a)3

§ 16a odst. 6 písm. a)4

§ 16a odst. 6 písm. b) 3

§ 16a odst. 7 písm. a)0

§ 16a odst. 7 písm. b) 0